

РЕШЕНИЕ

№ 4406

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3176** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл. 67, ал.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г.

Образувано е след връщане на делото за ново разглеждане с Решение №2927/29.03.2022 г. по адм.д. №367/2022 г. на Върховния административен съд на Република България- Пето отделение и е по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК] и УРН-592945 срещу Уведомително писмо с изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г. за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013 г. за кампания 2016 г. на заместник изпълнителния директор на ДФ Земеделие, с което отказва финансова помощ и прекратява агроекологичния ангажимент по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност /В.-1/“.

В жалбата се релевира, че Уведомителното писмо е незаконосъобразно, необосновано и неправилно. Твърди се, че е издадено при неспазване на установената форма, съществено нарушение съдопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона. Липсвали фактически основания /мотиви/, съставляващ съществен порок във формата по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК, отменително основание по чл.146, т.2 АПК. Сочи се, че административният орган не е изложил мотиви защо счита, че именно за площ в размер на 45.61 ха земеделският стопанин не е доказал

невъзможност да продължи изпълнението на ангажимента за 2016 г., както и на база на какви документи или извършени действия е било установено това. Липсвала индивидуализация на посочените площи, кои имоти има предвид органа, къде се намират, тъй като със заявлението за подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност /В.-1/“ жалбоподателят заявил обработването на площи както в [община], така и в [община]. В обжалвания акт липсвало позоваване на друг документ или изявление, част от преписката, което да съдържа мотиви. В нарушение на чл.146, т.3 АПК административният орган не е уведомил жалбоподателя за започване на производството по издаване на индивидуалния административен акт /ИАА/, в нарушение на чл.26, ал.1, чл.34 и чл.35 АПК. Счита още, че административният орган не е взел предвид представените от него доказателства, както и това, че с въведените в ЗСПЗЗ законови промени, е поставен принудително в обективна невъзможност да стопанисва наетата общинска земя. С оглед на това се иска отмяна на акта, като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа подадената жалба и моли, като неправилно и незаконосъобразно, оспореното уведомително писмо да бъде отменено. Поддържа изложените доводи в жалбата, в допълнението към нея, както и в писмените бележки при предходното разглеждане на делото. Претендира разноски по делото, съобразно представен списък. Ответникът, редовно уведомен не изпраща представител по делото.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата. Административен съд София - град, Трето отделение, 73-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 02.10.2013 г. е издадено Уведомително писмо за одобрение и неодобрение за участие по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г., изх. № 01-2600/9025 на Изпълнителния директор на ДФЗ /л.84-223 от д.13517/19 г./, във връзка с подадено от [фирма] на 29.05.2013 г. Заявление за подпомагане 2013, УРН 592845 и УИН: 22170413/50856 по направление по мярка 214 „Агроекологични плащания“ по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В.-1), с което е одобрена площ- 616,69 ха, а неодобрената е 55.68 ха.

С писмо изх. №12-00-81/16.02.2016 г. на Кмета на [община], адресирано до [фирма], е отправена покана за сключване на споразумение за прекратяване на договора. В същото е посочено, че въз основа на предоставена към 01.02.2016 г. официална справка от Интегрираната информационна система на БАБХ е установено, че [фирма] няма регистрирани пасищни селскостопански животни и регистриран животновъден обект, което е основание за прекратяване на договор за наем, съгласно чл.37м, ал.4, т.2 от ЗСПЗЗ.

С писмо изх. №12-00-240/21.04.2016 г., адресирано до [фирма], Кметът на [община], на основание чл.15, ал.3, вр. чл.14, ал.7 от ЗОС и §15 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ, прекратил Договор №31/24.10.2012 г., сключен между [община] и [фирма], с предмет- право на ползване на общински земеделски имоти- пасища, мери и ливади на територията на [община]. В същото е посочено, че договорът се прекратява, тъй като не е преведен в съответствие с изискванията на чл.37и, ал.1 и ал.4 от ЗСПЗЗ до 01.02.2016 г.

С писмо изх. № 2600-159/19.02.2016 г., адресирано до [фирма], Кметът на [община], на основание чл.15, ал.3 от ЗОС, вр. чл.14, ал.7 от ЗОС и §15 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ, прекратил Договор №115/01.08.2012 г. и Анекс №4/15.05.2015 г., сключен между [община] и [фирма], относно право на ползване на общински земеделски имоти- пасища, мери и ливади на територията на [община]. В същото е посочено, че договърът се прекратява, тъй като не е преведен в съответствие с изискванията на чл.37и, ал.1 и ал.4 от ЗСПЗЗ в срок до 01.02.2016 г.

На 16.05.2016 г. в ДФЗ е постъпило Уведомително писмо вх. № 02-2600/3319 от [фирма]. В същото се сочи, че на 29.05.2013 г. със Заявление за подпомагане 2013, УРН 592845 и УИН: 22170413/50856 дружеството поело ангажимент за поддържане на наети общински земеделски земи в добро земеделски и екологично състояние по следните схеми: Схеми за единно плащане на площ /СЕПП/, Плащания за природни ограничения на земеделските стопани в планинските райони /НР1/, Плащания за природни ограничения на земеделски стопани в райони, различни от планинските /НР2/, Плащания по Натура 2000 и Агроекологични плащания /мярка 214/. Със същото заявление е поет пет годишен ангажимент по направление по мярка 214 „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В.-1/2) чрез косене от мярка „Агроекологични плащания“ за 616,69 ха. наети общински ливади в [община] и [община], въз основа на сключен пет годишен договор №31 от 24.10.2012 г. с [община] за наемане на 1208.21 ха, общински земеделски земи и пет годишен договор № 115 от 01.08.2012 г. с [община] за наемане на 150,155 ха общински земеделски земи. Посочено е, че тези договори са едностранно прекратени през 2016 г. от общините на основание чл.15, ал.3, вр. чл.14, ал.7 от ЗОС и §15 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ. Със същото уведомяват, че поради прекратяването на договорите не по вина на дружеството, не е в състояние да подаде заявление за подпомагане 2016 и съответно да продължи изпълнението на поетия ангажимент.

На 28.10.2016 г. е издадено писмо изх. №01-2600/6634 на зам. изпълнителния директор на ДФЗ до [фирма], УРН-592845 относно: поет аргоекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ /АЕП/ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007г.- 2013 г. Със същото уведомяват дружеството, че на основание чл.65, ал.1 от Наредба №11 от 06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г., при извършването на административни проверки за спазване на поет петгодишен аргоекологичен ангажимент, от страна на ДФЗ-РА е установено, че не е подадено Заявление за плащане по мярката за кампания 2016 г. Цитирани са разпоредбите на чл.7 и чл.67, ал.1 от Наредба №11 от 06.04.2009 г., като е посочено, че [фирма] не е подало заявление за плащане по мярка 214 с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“ през кампания 2016 г. Указано е, че в следствие на влезлите в сила изменения на ЗСПЗЗ и едностранно прекратени договори за наем за земи от общинския и държавния поземлен фонд /О. и ДПФ/ на земеделските стопани /ЗС/ с многогодишни ангажименти, свързани с изпълнение на дейности на постоянно затревени площи и в съответствие с чл.59 от Наредба №11 от 06.04.2009 г. следва да представи доказателства в ДФЗ-РА в срок до 15 работни дни. В същото са посочени и последиците, а именно, в случай, че не се представят доказателства да прекратяване на договор за О. и ДПФ, издаден от съответната компетентна институция, в указания

срок и допълнителни доказателства, относими към изложените констатации, ДФЗ-РА има право да прекрати агроекологичния ангажимент, съгласно чл.18, ал.3, т.4 от наредбата.

С писмо вх. №01-2600/6634/15.11.2016 г. от [фирма], на основание чл.59 от Наредба №11 от 06.04.2009 г. и във връзка с писмо от 28.10.2016 г. са приложени уведомителни писма от [община] и [община], с които двете общини едностранно са прекратили договорите за наем с [фирма] за наемане на 1358,365 ха общински земеделски земи- пасища, мери и ливади, включително и тези, за които е поет пет годишен ангажимент пред ДФ „Земеделие“.

След разглеждане на представените от бенефициента документи от ДФЗ са изискани и електронно на 12.02.2018г. копие на договорите от [община] и С.. В ДФЗ-Р. са постъпили от [община] по електронната поща: 1. Договор №31 от 24.10.2012 г за отдаване под наем на общински мери и пасища и 2.Писмо за едностранно прекратяване на договори сключени с [община] за общински земи – мери, пасища и ливади с изх. №12-00-240 от 21.04.2016 г. В ДФЗ са постъпили от [община] с вх. №02-2600/1061 от 22. 02.2016г. : 1 Договор № 115 от 10.08.2012г. за отдаване под наем на общински мери и пасища и 2. Анекс №4 от 15.05.2015 г към договор за отдаване под наем на общински мери и пасища с № 115 от 10.08.2018 г., 3. Писмо за едностранно прекратяване на договори сключени с общината за общински земи- мери, пасища и ливади с изх. №2600/159 от 19 02 2016 г.

С обжалваното в настоящото производство Уведомително писмо с изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г. за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013 г. за кампания 2016 г. на заместник изпълнителния директор на ДФ Земеделие, на основание чл.21 от Регламент /ЕС/ №65 на Комисията от 27.01.2011 г. за определяне на подробни правила за приемането на Регламент /ЕО/ №1698/2005, на основание чл.18, ал.3, т.4 и чл.67, ал.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. е отказана финансова помощ и прекратен агроекологичния ангажимент по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност /В.-1/“. В същото е изложено, че в резултат на извършени административни проверки на основание чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент ДФЗ-РА са установили, че същият не е подал Заявление за плащане по мярка 214 „Агроекологични плащания“, с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“, през кампания 2016. Цитирана е разпоредбата на чл. 7 от НАРЕДБА № 11 от 6. 04. 2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., съгласно която агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината, в която е подадено „Заявление за подпомагане“, което през първата година е и „Заявление за плащане“. През всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават само „Заявление за плащане“. В писмото е посочено, че съгласно чл. 67, ал.1 от посочената Наредба, земеделски стопани, които не подадат „Заявление за плащане“ по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ или част от нея съгласно чл. 18, ал.4 и се изключват от подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“. В случая е констатирано, че ЗС не е подал заявление за плащане по мярка 214 с

направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В.-1), през кампания 2016. Изложено е, че е предоставена възможност на дружеството с писмо от 28.10.2016г. да ангажира доказателства за прекратени договори за наем за земи от О. и ДПФ и че са разгледани представените такива с писмо от 15.11.2016 г., както и постъпилите документи по електронна поща от [община] и [община], подробно описани в акта. Въз основа на същите е изведен извод, че са приети представените документи като доказателство, че [фирма] е било в обективна невъзможност да спази поетия ангажимент за част от площите, за които имат ангажимент в следствие на изменението на §15 и чл.37и, ал.1 от ЗСПЗЗ. Посочено е, че тези площи са изключени. Прието е, че не е доказано невъзможност да продължи изпълнението на поетия ангажимент на площ в размер на 45.61 ха и същата не е заявена за подпомагане.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Уведомителното писмо е издадено от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 20, т. 2 и т. 3 от ЗПЗП, чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП и чл. 10, т.1, т. 2, т. 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд “Земеделие” (УПДФ”З”) Посочените разпоредби гласят, че изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” организира и ръководи дейността на фонда, представлява фонда, като изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция (РА), който организира и ръководи дейността на РА, представлява РА. А според чл. 10, т. 2 и 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд “Земеделие” (УПДФ”З”), изпълнителният директор организира и ръководи дейността на фонда при осъществяване на всички негови функции, съгласно чл. 2, ал. 2; взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика (ОСП), прилагани от РА. В настоящия случай със Заповед № 03-РД/2891/23.07.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, на основание чл. 20, т. 2 и т.3 и чл. 20а, ал.1, 2, 4 и 6 от ЗПЗП, чл.10, т.1 и т. 2, т.7 и т.13 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФ “Земеделие“, Решение на УС на ДПФ, на П. Д. С.- Заместник изпълнителен директор на ДФЗ са делегирани конкретни правомощия, включително и правото да издава всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за финансово подпомагане.

Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Проверката на съдържанието на същия не сочи на липса на фактически и правни основания за

издаването му.

В настоящия случай, като правно основание за издаване на оспорения акт са посочени нормите на чл. 18, ал. 3, т. 4 и чл. 67, ал.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРЗС за периода 2007-2013 г. на база на които е отказано финасова помощ и е прекратен агроекологичния ангажимент по направление „Възстановяване и поддържане на затревнени площи с висока природна стойност /В.-1/“.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредба № 11/06.04.2009 г. агроекологичните дейности или направления по чл. 2, ал. 1, т. 1, буква "а", т. 2, 3, 4 се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичното задължение.

Агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като срокът започва да тече от началото на годината на подаване на "Заявление за подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на срока по ал. 1 кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане" – чл. 7, ал. 1 и 2 от Наредба № 11/06.04.2009 г.

Съгласно чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11/2009 г. Държавен фонд "Земеделие"- Разплащателна агенция, одобрява, намалява или отказва изплащането на годишната финансова помощ след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на агроекологичните дейности.

В чл. 18, ал. 3, т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. е предвидено, че Държавен фонд "Земеделие" прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ по съответното направление съобразно разпоредбите на ал. 4, когато: земеделските стопани не изпълнят агроекологичните задължения от заявленията по чл. 7, ал. 2.

Нормата на чл. 67, ал.1 от Наредбата гласи: „Земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка "Агроекологични плащания".

При тази правна рамка и предвид приобщените по делото доказателства, безспорно се установява, че в периода на поетия агроекологичен ангажимент, жалбоподателят не е подал „заявление за плащане“ по мярка 214 „Агроекологични плащания“ за 2016 г.

Няма спор, че на основание чл.15, ал.3, вр. чл.14, ал.7 от ЗОС и §15 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ са прекратени Договор №31/24.10.2012 г., сключен между [община] и [фирма], с предмет- право на ползване на общински земеделски имоти- пасища, мери и ливади на територията на [община], и Договор №115/01.08.2012 г. и Анекс №4/15.05.2015 г.,

сключен между [община] и [фирма], относно право на ползване на общински земеделски имоти- пасища, мери и ливади на територията на [община], поради непревеждане в съответствие с изискванията на чл.37и, ал.1 и ал.4 от ЗСПЗЗ в срок до 01.02.2016 г.

Съгласно §15, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, “Ползвателите, сключили договори за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд преди 24 февруари 2015 г., са длъжни в срок до 1 февруари 2016 г. да приведат договорите в съответствие с изискванията на чл. 37и, ал. 1 и 4.”. Според чл. 37и, ал. 1 от ЗСПЗЗ (редакция ДВ, бр. 61 от 11.08.2015 г.), пасищата, мерите и ливадите от държавния и общинския поземлен фонд се отдават под наем или аренда по реда на чл. 24а, ал. 2 на собственици или ползватели на животновъдни обекти с пасищни селскостопански животни, регистрирани в Интегрираната информационна система на БАБХ, съобразно броя и вида на регистрираните животни, по цена, определена по пазарен механизъм. Пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд се предоставят под наем или аренда на лица, които нямат данъчни задължения, както и задължения към Държавен фонд „Земеделие“, държавния поземлен фонд, общинския поземлен фонд и за земи по чл. 37в, ал. 3, т. 2 от закона.

Установи се по делото обаче, че още на 16.05.2016 г. от страна на [фирма], е депозирано в ДФЗ Уведомително писмо вх. № 02-2600/3319/16.05.2016 г., с което уведомяват, че дружеството не е в състояние да подаде заявление за подпомагане 2016 и да продължи изпълнението на поетия пет годишен ангажимент по направление по мярка 214 „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В.-1/2) чрез косене от мярка „Агроекологични плащания“ за 616,69 ха. наети общински ливади в [община] и [община], въз основа на сключен пет годишен договор №31 от 24.10.2012 г. с [община] за наемане на 1208.21 ха, общински земеделски земи и пет годишен договор № 115 от 01.08.2012 г. с [община] за наемане на 150,155 ха общински земеделски земи, поради едностранното прекратяване на договорите през 2016 г. от общините на основание чл.15, ал.3, вр. чл.14, ал.7 от ЗОС и §15 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ.

Безспорно, с писмо И. № 01-2600/6634/28.10.2016 г. на Зам. ИД на ДФЗ, жалбоподателят е уведомен, че следва да представи доказателства в 15 дневен срок в ДФЗ за прекратяване договори за ползване земи от общинския или държавния поземлен фонд, с предупреждение за евентуално прекратяване на агроекологичния ангажимент съгл. чл. 18, ал. 3, т. 4 от Наредбата. И с писмо от 15.11.2016 г. до ДФЗ, ЗС е уведомил

фонда за прекратените едностранно от двете общини договори за наем на общински земеделски земи, като е приложил копия от писмата.

В последствие е издадено процесното уведомително писмо в което е посочено, че в резултат на извършени административни проверки е установено, че ЗП не е подал заявление за плащане по мярката за 2016 г., катоДФЗ е приел предоставените документи като доказателство, че ЗП е бил в обективна невъзможност да спази поетия ангажимент за част от площите, за които има ангажимент в следствие на изменението на § 15 и чл. 37и, ал. 1 ЗСПЗЗ, които са изключени от ангажимента, но земеделския стопанин не е доказал невъзможност да продължи изпълнението на поетия ангажимент на площ в размер на 45.61 ха, защото не е доказал невъзможност да продължи изпълнението на поетия ангажимент за тази площ и същата не е заявена за подпомагане. В резултат на това е отказана финансова помощ и поетия агроекологичен ангажимент е прекратен на посочените по-горе правни основния.

Предвид горното, настоящият състав намира, че незаконосъобразно установените факти са подведени под соченото от органа правно основание за издаване на оспорения акт- чл. 18, ал. 3, т. 4 и чл. 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007- 2013 г..

Видно от описанието в таблицата на използваните парцели към първоначалното уведомително писмо за одобрение и неодобрение за участие по посочената мярка от 02.10.2013 г., са одобрени за подпомагане 616.69 ха и не са одобрени 55.68 ха, като са посочени за всеки парцел ЕКАТТЕ, № на земеделски парцел, АЕП парцел №, култура /естествени ливади- за косене и/или за паша на животни/, код на култура, АЕП код, заявена площ, одобрена площ, причини/мотиви за неодобрение.

В обжалваното уведомително писмо или към същото обаче липсва описание, респ. таблица, от която да е видно за кои от тези парцели органът смята, че не попадат в наетите, съответно прекратени наемни такива в размер на 45.61 ха, за които ЗС е бил длъжен да докаже невъзможност да продължи поетия агроекологичен ангажимент и за които е бил длъжен да подаде заявление за 2016 г. Същевременно възприетата от органа в оспореното УП за недоказана площ от 45.61, представлява малка част от общите одобрени площи- 616.69 ха.

Изложеното обуславя прилагането на чл. 77, § 2, б. "а" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. Европейския Парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78,

(ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, според която разпоредба не се прилагат административни санкции когато неспазването се дължи на непреодолима сила. Това е така защото прекратяването на договорите за наем за имотите на ЗС, формиращи стопанството му, заявено за подпомагане по процесната мярка, на основание законодателно решение, е било непредвидимо за бенефициента към дата на подаване на заявлението през 2013 г., а съгласно чл. 2, § 2, б. "е" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г., за целите на финансирането, управлението и мониторинга на ОСП "непреодолима сила" и "извънредни обстоятелства" могат да бъдат признати по-специално в следните случаи: отчуждаване на цялото стопанство или на голяма част от стопанството, ако това отчуждаване не е могло да бъде предвидено към деня на подаване на заявлението. Именно по отношение на това "стопанството" (парцел, използван за селскостопанска дейност) по см. чл. 2, § 2, б. "г" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. вр. чл. 4, § 1, б. "б" от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета, е налице хипотеза на непреодолима сила.

В конкретиката на казуса, резултатът от непредвидените законодателни промени е довел до обективна невъзможност жалбоподателят да продължи да изпълнява поетия агроекологичен ангажимент не само за част от площите, както неправилно е приел АО, а в цялост, поради което е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 18, ал. 6 от Наредбата, като УО прекрати агроекологичния ангажимент на бенефициента без да изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин финансова помощ- по аргумент и от правилото въведено с ал. 6, § 15 ЗИДЗСПЗЗ /чл. 37м, ал. 5 ЗСПЗЗ/. В този смисъл е и Решение № 523 от 15.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 10541/2020 г., V о.

Предвид изложеното, оспорваният акт следва да бъде отменен като материално незаконосъобразен.

По направеното искане за отправяне на преюдициално запитване до СЕС от страна на жалбоподателя, счита, че направеното искане се явява неоснователно по следните съображения: Съгласно нормата на чл. 628 ГПК, когато тълкуване на разпоредба от правото на ЕС или тълкуването и валидността на акта на органите на ЕС е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности. Текста на чл. 629, ал.3 ГПК предвижда, че съда

отправя запитване за тълкуване, освен когато отговора на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на съда или значението на разпоредбата или акта за тълкува ясни, че не бъдат никакво съмнение. Ал. 4 визира, че съдът винаги отправя запитване, когато става въпрос за валидността на акта по чл. 628 ГПК. В случая такива доводи от страна на жалбоподателя не са наведени в молбата, с която е направено искането. Не се налага тълкуване на разпоредби от европейското законодателство и дали конкретно посочените разпоредби от Регламент /ЕС/ №1306/2013 г. и Регламент /ЕС/ №1305/2013 г. противоречат на разпоредби от вътрешното ни законодателство. Извън горното следва да се има предвид, че решението на настоящия съд подлежи на обжалване, поради което съгласно чл. 267, ал. 3 от ДФЕС, като по-долна съдебна инстанция не е задължен да сезира СЕС с поставените въпроси, негова е и преценката дали за повдигнатите въпроси е необходимо решение на СЕС, за да постанови своето решение. В настоящия случай, съдът преценява, че не се налага отправяне на преюдициално запитване до СЕС по така поставени въпроси в молба от страна на жалбоподателя, поради което искането следва да бъде оставено без уважение.

Предвид изхода на спора следва да се уважи претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за първоинстанционното производство и касационното производство в общ размер на 1200 лв. или по 600лв. за адвокатско възнаграждение, доколкото този размер е близък до минимално предвидения от 500 лв. в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и държавни такси в общ размер на 420 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 73-ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането [фирма] за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по конкретно поставените въпроси.

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК-201575714 Уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013 г. за кампания 2016 г. изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд “Земеделие” да заплати на [фирма], с

ЕИК:[ЕИК] сумата от 1620 лева, разноси по делото.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: